

Бібліографічний список:

1. Горбатюк Р. М., Кабак В. В. Підготовка майбутніх інженерів-педагогів до професійної діяльності засобами комп'ютерних технологій: монографія / Луцьк. ВМА «ТЕРЕН», 2015. 264 с.

2. Кірдан О. Дидактична компетентність майбутніх викладачів закладів вищої освіти: сутність, формування, розвиток. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2023. Вип.2(28). С. 84 – 91.

3. Мішеніна Т. М. Формування дидактичної компетентності майбутніх учителів філологічних спеціальностей у вищих педагогічних навчальних закладах.- Дисертація д-ра пед. наук: 13.00.09, Нац. акад. пед. наук України, Ін-т педагогіки. - К., 2013.- 400 с.

4. Пугач В.М. Впровадження дистанційного навчання в закладах вищої освіти. *Техніка і наука*. 2023. №10(24). С. 306 – 319.

АДАПТАЦІЯ ВИКЛАДАЧІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

Нагаєва Г.О., кандидат економічних наук, доцент,
Державний біотехнологічний університет, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5856-2263>

E-mail: g.nagaeva@btu.kharkiv.ua

Онлайн навчання в останні роки набуло широкого поширення в закладах вищої освіти, чому посприяли такі фактори, як: розвиток інформаційних технологій, глобалізація освіти, пандемія COVID-19 та війна. Постійні зміни в технологіях і потребах цифровізації освіти ставлять перед викладачами та здобувачами завдання безперервного вдосконалення своїх компетентностей та адаптації до нових умов професійної діяльності

В умовах вимушеного дистанційного навчання викладачі повинні відповідати високим вимогам сучасного інформаційного суспільства, орієнтуватися в галузі новітніх

інформаційних технологій, володіти новими мультимедійними навчальними засобами. Зрозуміло, що цифрові технології не витісняють традиційні методи і прийоми, а надають можливість наблизити апробовані методики навчання до вимог сьогодення. Значимість таких технологій в освітній галузі актуалізувалася для навчальних закладів, в тому числі, і через організацію навчального процесу в онлайн форматі [1].

Цифровізація навчального процесу, використання цифрових засобів та онлайн-технологій потребує нових підходів до професійної адаптації викладачів і суттєво впливає на їх професійну діяльність. Зокрема, зростає потреба в інформаційно-цифровій компетентності педагогів, які, окрім опанування цифровими інструментами, повинні самостійно створювати електронні ресурси.

Оскільки цифрові технології постійно оновлюються, викладачі мусять вчитися новому, щоб бути в курсі останніх тенденцій у сфері освіти. Це означає опанування новими комп'ютерними програмами, платформами та методиками, які допоможуть успішно здійснювати навчально-педагогічну діяльність у цифровому середовищі;

Цифрові засоби дозволяють викладачам підвищити ефективність використання різних методів навчання, створюючи найбільш цікаве та динамічне навчальне середовище - змінюються ролі педагога, який стає не просто транслятором знань, а ментором, тьютором, який організовує навчальний процес, стимулює самостійну роботу та надає необхідну підтримку. З іншого боку - у викладачів збільшується обсяг роботи, адже необхідно готувати електронні навчальні матеріали, перевіряти онлайн-завдання, спілкуватися зі здобувачами в онлайн-середовищі [2].

Існує велика кількість цифрових засобів та онлайн-технологій, які можуть бути використані викладачами, серед яких можна виділити електронні освітні платформи, що об'єднують у собі онлайн-курси, вебінари, відеоконференції, мультимедійні ресурси тощо. Найпопулярнішими з них є такі: Український громадський проект відкритих онлайн-курсів «Prometheus», глобальна навчальна платформа «Coursera»;

платформа онлайн-навчання «EdX»; Національна освітня платформа «Всеосвіта» та багато інших.

Моніторинг онлайн-ресурсів засвідчив наявність цифрових інструментів, які сприяють створенню умов для активізації навчального процесу в електронному освітньому середовищі, таких як Moodle, Google Classroom, Canvas та ін., які підтримують реалізацію онлайн-курсів і сприяють здійсненню освітніх процесів на різних рівнях.

Соціальні мережі: Facebook, Twitter, Clubhouse, LinkedIn, Academia.edu відіграють важливу роль у налагодженні професійних контактів та обміні досвідом між здобувачами і викладачами.

Інструменти міжособистісного спілкування, включно з електронною поштою, ZOOM, Viber, WhatsApp, Discord, форумами, вебінарами, інтернет-проектами забезпечують комунікацію між учасниками освітнього процесу. Мобільні додатки/застосунки, програмне забезпечення для смартфонів, планшетів та інших мобільних пристроїв сприяють навчанню у будь-який час і в будь-якому місці [3].

Інтелектуальні освітні системи та алгоритми штучного інтелекту дають можливість організувати навчальний контент із урахуванням індивідуальних особливостей та потреб кожного здобувача. Такий підхід не лише оптимізує сам процес навчання, але й суттєво підвищує мотивацію студентів до навчання, адже інформація надається в зручний і зрозумілий спосіб та адаптується під індивідуальний темп засвоєння інформації. При цьому, індивідуалізація навчання допомагає глибше і ефективніше засвоювати знання, що є ключовим для формування критичного мислення та практичних навичок, необхідних у сучасному світі. Цей підхід зумовлює необхідність адаптації викладачів до діяльності в умовах активного застосування інноваційних педагогічних методик і цифрових технологій [4].

Ефективне використання цифрових засобів навчання та онлайн-технологій у процесі професійної адаптації педагогічних працівників може бути досягнуто за умов наявності мотивації у викладачів до використання цифрових технологій; забезпечення доступу до цифрових ресурсів та Інтернету; проведення

методичної роботи з питань використання цифрових технологій; створення сприятливих умов для впровадження різноманітних цифрових платформ і технологій в освітній процес.

Бібліографічний список:

1. Семез А.А. Цифрові засоби освіти та онлайн-технології для професійної адаптації педагогічних працівників. *Педагогічний вісник*. Вип. 1-2. 2024. С. 115-120.

2. Ковальський В.О., Кисленко Д.П. Педагогічні аспекти використання цифрових технологій в вищій освіті. *Академічні візії*. №30. 2024. URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/>

3. Платформи для вдосконалення навичок і саморозвитку. URL: <https://mon.gov.ua/news/platformi-dlya-vdoskonalennya-navichok-i-samorozvitku>.

4. Ковальчук В.І., Сорока В.В. Застосування інноваційних цифрових технологій у підготовці педагогів для сфери професійної освіти: монографія. Київ: Право, 2022. 249 с.

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 015 «ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА»

Пригодій А.В., кандидат педагогічних наук, доцент,
Національний університет «Чернігівський колегіум»
імені Т.Г. Шевченка, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1166-6153>

E-mail: prigodii.alla@gmail.com

Перехід закладів вищої освіти на двоступеневу систему та впровадження магістратури дають змогу визначити здобувачів освіти, які мають потенціал займатися науково-дослідницькою діяльністю на професійному рівні.

Магістр – це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується закладом вищої освіти у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми [1].

Другий рівень вищої освіти відповідає сьомому рівню Національної рамки кваліфікацій та другому циклу вищої освіти